

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о год. 6-й пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Щож ви на те?

Десять девять разів дзюбала даром сліпа курка, аж за сотним разом случайно надзюбала зеренце. Така пригода лучилась на днях случайно «Галічанін-ови». Рік цілий ударає сей орган на політику гр. Туна, а брав в оборону німецьку обструкцію, аж нараз сам провірив, що тій обструкції не розходить ся о береженє прав німецького народа в Австрії, а лише о просту неґацію, за котрою криє ся змаганє до геґемонії Німців над австрійськими Славянами. Не осягне німецька обструкція сеї геґемонії — каже «Галічанін» — то най би Австрія і розпала ся.

Ми радо приймаємо до відомости сю елюкубрацію органа галицьких москвофілів. Лучше пізно, як ніколи прийти до пересвідчення, що теперішнє правительство, як неменьше і вся правиця, на котрій се правительство опирає ся, боронять чесної справи, бо природної еволюції національних відносин в Австрії, с. є. повної рівноправности.

Щасливу елюкубрацію «Галічаніна» підхопила покванно праска Politik в виданню з 19. марця. Орган ческих консерватистів тїпить ся сею нечаяною проявою, сим наглим зворотом в поглядах п. Маркова. А помістивши ексерпт з згаданої статі «Галічаніна», питає славянських послів, що доси засідають посеред лівіці німецької: щож ви на те, коли навіть «Галічанін» прийшов вже до пізнання, що остаточно цілю німецької обструкції є просте змаганє до уярмлення Славян?

Питанє Politik-и соромне для нас. З славянських послів засідають вправді посеред німецької лівіці польські людовці та Стояловщики, але засідають і три рускі по-

сли. Politik звернула вправді своє питанє на адресу всіх тих трех груп, але оно — на жаль — діймає більше руских послів, ніж польских. Чейже звісно, що в своїм часі польські послі з лівіці таки соромились голосувати за знесенєм язикових розпоряджень гр. Баденього. виданих в користь Чехів-Славян. Сам Стояловский, хоч як хиткий в своїх політичних пересвідченнях, не звертав ся ніколи ворожо проти Чехів, а в яснійших хвилях ударяв навіть на німецьку лівіцю хочби за кривди, яких дізнають плескі Славяни від Німців. Докір Politik-и не звернений проте так дуже проти Поляків на лівіци, а в більшій мірі проти трех руских послів, котрі правильно голосують з лівіцею, а — бувало — устами пос. Окуневського приносили тій німецькій лівіци навіть рабські пеани та похвальні имни. Не до кого другого, а до німецьких геґемонів залицяв ся пос. Окуневский в одній з перших своїх річий в віденському парламенті, кличучи їх в поміч рускому народови. Він величав їх майже месіями, що мають галицьку Русь вивести з єгипетської неволі, неначе би не знав, що ніхто другий, а предки обожаних ним Німців були тим сторонництвом в державній раді, що галицьку Русь дали на ласку-неласку Поляків. Коли бо по дуалізмі Німці почулись панамі в Долитавщині, то першим їх ділом було, щоб за ціну удержання геґемонії над Чехами та Словінцями поділитись панованєм своїм з Поляками та Італійцями, а «вірних Тирольців Вскоду» — жертувати. Битий, поцілував пос. Окуневский руку тих, що єго колись не пощадили.

Тільки, чи розуміє хоч нині пос. Окуневский те питанє, яке єму поставили Чехи? «Галічанін» зрозумів вже змаганє австрійських Німців. Хоч по добрім році, але таки прояснилось вже в єго голові і він

побачив ясно, що німецька обструкція стремить лише до верховодства над Славянами. На уразумліне опозиційної трійці рускої ми — щиро кажучи — не маємо однакож великої надії. Хто битий в одну ланиту сам наставляє другу під удар, сего і «Галічанін» не омудрить. Лише історія колись запише, що під конець 19. віку в віденському парламенті найшлись послі, — і то рускі — що ішли під руку Шенерерови собі на сором, а Славянам на шкоду...

Без назви.

Заміщаємо статю «Przegląd-y» з дня 19. с. м. під заголовком «Ze wsi» якогось М. S. із тарнівського. Заміщаємо тому без назви, бо в нашій мові нема слова, котре би висказало осуд на зміст сеї статі. Цілий єї уклад гідний змісту. Зразу говорить ся зовсім про що инше, щоби опісля звернути ся з диявольскою зайлостю против рускости. От він, сей зразок сліпого шовінізму:

«Не пишу я листів до заграничних дневників, але коли-б їх писав, датував би їх не з «Галичини», але з краю п'ятиох альфабетів», бо се є одинокий край в Європі (!), в котрім гімназійний ученик, щоби мав приступ до урядів і взагалі виказав ся свідомством зрілости, мусить мати образованє в п'яти язиках: польським, руским, німецьким, грецьким і латинським, отже вивчити ся п'ять ріжних альфабетів. Коли-б я се сказав Французови або Англійцеві, не хотів би вірити, що можуть істнувати такі шкільні урядження, де жадано би чогось подібного, і сказав би, що я певно жарти роблю собі з него, що такий нонсенс, таке туманенє молодіжи не може істнувати — а прецінь так є у нас, ми дивимо ся на се від кількадесять лїт і що гірше та сумнішє заразом, зовсім не реагуємо на се».

Беата і Гальшка

історична траґедія в 5 актах
з другої половини XVI. віку
Льва Лопатинського.

(Дальше.)

СЦЕНА IV.

Ті самі; весіле переходить парами, за ними Ліва.

Весільні (кланяють ся Санґушкови, працюючи). Прощайте, ясний пане! Добраніч! Щастя в дорозі!

Санґушко. Дякую, дякую! Добраніч! дякую!

Ліва. Тепер вже все в порядку. Нічліг вже готовий, сли ласка, можна удати ся на спочивок.

Санґушко. Деж ви уложите своїх гостей спати?

Ліва. Нещастє, тутешні вже розійшли ся, а сторонські якось примістять ся. Простому чоловікови не потрібно багато: хто в тамтій комнаті, а хто тут на лаві.

Гальшке, Санґушко (до гостей при столі). Добраніч вам! (Ліва провадить зі свічкою).

Кілька гостей. Добраніч вельможному панови!

СЦЕНА V.

Матис, Непомук і другі (засідають за стіл).

Матис. Щасливі ті землі, що таких панів мають над собою!

Непомук. Наша шляхта не те саме; котрий би з наших панів пішов так у танець з простою міщанкою?

Матис. А годі дізнатись, хто він такий? Чогось з тим криють ся.

Непомук. Здасть ся, що їдуть на ярмарок до Праги...

Гість. Охота вам ломити собі над тим голову! От проїзжай!... Лягайте спати, досить вам буде на нині того балаканя. Переливаєте з пустаго в порожнє!...

Матис. Ой, правда, вже би час трохи припочати.

Непомук. Я засну, нім ще голову притулю до лави (укладають ся, гасять світло — павза).

СЦЕНА VI.

Ті самі — Людміля і Ліва.

Людміля (сходячи зі стрижка). Вже покладали ся мої гостеньки. Треба і мені зажмурити ся хоть на годинку.

Ліва (сходить зі стрижка з свічкою). Но, вже скінчив ся для мене день, хвалити Бога!

Людміля. Лягай, лягай, бо незадовго і ніч скінчить ся (Ліва укладає ся на лаві). Та не там під двері, старий, там тягне!

Ліва. Не вадить, я накриюсь добре. Добраніч, стара! (гасить). От нещастє! Всі кости болять з тої біганини (чути хрип і сапанє сплячих).

СЦЕНА VII.

Ті самі і Кухта.

(Чути стукає до дверей, раз—другий. Ліва сідає сонно на лаві — стукають; — Ліва звертає наляканий голову, світить свічку і підходить під двері).

Ліва. Нещастє... а хто там?

Кухта. Я, Адам Кухта. Се ви самі, пане Ліва? Відчиніть скорійше, я з важною справою до вас.

Ліва. Пан Кухта? (відчиняє). Що вас пригнало у таку пору?

Кухта. Сст!... Ніхто не підслухує нас? Хто тут спить на лавах?

Ліва. Весільні гості, сплять мертвим сном; говоріть спокійно, що за нещастє?

Кухта. І нещастє і добрий інтерес. Слухайте пане Ліва, кажіть правду: до вас приїхав пан з Польци з малим паничем, одним возом, з двома козаками?

Ліва. Виж самі справили єго до мене!

Кухта (урадований). То він є таки туг? Заїхав і ночує у вас?

Ліва. Щож великого? чи не нещастє от-тут?

Відтак розводить ся автор над теоретичними спорами педагогів о латину і греку і радить рішити справу на практичній дорозі, на дорозі петиції самих родичів. Притім радить зразу викинути три азбуки, потому сходить на дві, аж вкінці на одну, руску азбуку, жадаючи усунення її зі шкіл Галичини.

»Не було би так з певністю у Франції або Англії, — каже сей тарнівський тромтадратник — коли-б власти казали їх дітям вчити ся п'ятох алфаветів. Тисячі петицій вплинуло би до краєвої ради шкільної і до сойму, з домаганням зміни в імені туманеної сею наукою дітвори. А у нас? Нічо! Не досить було вже тій бідній дітворі учити ся чотирох алфаветів, кажемо їй учити ся п'ятого, руского. Тому, що горстці людей подобало ся добачити в тім письмі свою народну окремішність і так горячо пожадане зближене до Росії, наші діти мусять вчити ся тих гієрогліфів, як коли-б в них були закліті скарби відомостей і науки, про що ми рівно добре, як они самі, знаємо, що так не є.

На такий вибрик беззвзглядного шовінізму і безличної обиди народности не зважив би ся певно жаден орган прускої або московської преси супротив Поляків. Назвати цілий нарід і его літературу «garstką ludzi, która widzi w piśmie odrębność narodową», а тисячлітною працею о-сьвячене і славянськими народами уживане письмо гієрогліфами — се може дозволити собі якийсь там тарнівський гречкосій на селі, але не повинна того редакция містити в своїх шпальтах.

Як годить ся для такого високоумного політика, автор сеї гидкої статі закінчив підлою інсинуацією і денунціяцією: До сеї квестиї науки рускої мови, — каже — і взагалі до рускої квестиї, чим она властиво є і чим грозить нам і Русинам, перейду иньшим разом в ширшій праці — рами кореспонденції за вузкі на се. Нині скажу лише, як се каже ся «осторожно з огнем», осторожно з тими рускими баранцями в овечій шкірі! Они далеко дивлять ся і далеко ідуть — ми в першій черзі, держава в другім, упадемо жертвою їх роботи. Що правительство, виділ краєвий, чи сойм тут нічого не роблять, се зрозуміле, бо в рамках обов'язуючих законів оно не можливе, але що польська суспільність є на се обоятна, апатична і пасивна, се гріх і гроза. Але се иньшим разом.

Коли се «иньшим разом» має наступити дальше в Przegląd-і і він переняв на себе ролю пропаговання хрестоносного походу против Русинів, то хіба можемо жаліти над ним, що підняв ся геростратової роботи, котра вже і так довела наш край над беріг руїни.

З цісарского двора.

З Відня доносять до Berliner Localanzeiger-а про цікаву справу, що живо зацікавляє весь загаль нашої вітчизни. Неясні поголоски, — пише згаданий дневник, — що вже від кількох місяців удержують ся постійно у Відні, потверджують ся деома, на позір незначними фактами. Іменно навіть в двірських кругах твердять від довшого часу, що цісар Франц Йосиф, мимо своїх сімдесяти літ, має намір оженити ся ще раз, щоби уможливити наслідство в простій лінії. Будучою цісаревою Австрії, після поголоски, має стати двадцятьлітня княжна Ізабеля Орлеанська, котра перед двома роками, коли кн. Филип Орлеанський женив ся з архикнягинею Марією Доротою, перебувала довгий час в Шенбруні. Але хто знає хотьби лише потрохи приватне життя цісаря Франца Йосифа, буде знати з гори, що така поголоска не має в собі правдоподібности. Цісар з бігом часу так вжив ся в свої при звичая, що найменша зміна є для него утяжливою; уникає всего, що могло би вирвати его із звичайного порядку життя. Свої репрезентативні обов'язки виконує вповні під кожним взглядом, перебуває то у Відні, то в Будапешті, видає необхідні обіди, але все те лише тоді, коли мусить бути.

Певність, з якою ся поголоска виступила тепер на ново, стоїть в звязи з тим, що власне скінчила ся піврічна жалоба по цісаревій Єлизаветі і що цісар іменував охмістринню помершої, графиню Гарах, охмістринею свого власного двора. Сю номінацію можна легко витолкувати. З архикнягинь заступають почеси дому в правильнім порядку ті, що їх мужі стоять найближше двору. В першій лінії виступає представителькою цісаревої жінки архикнязя Оттона, архикнягиня Марія Йосифа, а коли она не може, велика княгиня Аліція Тосканська. Охмістрині двору тих пань за мало обізнані з двірським церемоніялом, щоби могли фунговати як великі охмістрині цісарского двору, тому на се становиско треба було покликати особистість, що знає всі вимоги двірської етикетки. З сеї причини взяв цісар велику охмістринню помершої цісаревої на свій двір, а не з тої, щоби двір був в комплекті, коли завітає до него нова пані.

Той сам дневник подав знов під датою 18. с. м. таку нову вістку з віденьского двора: »Поголоска про скорі заручини цісаря Франца Йосифа з княжною Ізабелею Орлеанською удержує ся упірно дальше, хотяй компетентні і добре поінформовані сфери запевняють, що она є безвідставною. Тепер навіть твердять, що перед кількома днями на аудиєнції цісар заповів важну публікацію, що, як догадують ся, має

бути потвердженням поголоски. Дивне се, що така поголоска могла найти віру. Тепер же ширить ся друга, така сама неправдоподібна. Ото говорять, що архикнязь Франц Фердинанд д'Есте, що уходить за будучого наслідника трону, женить ся з найстаршою донькою архикн. Фридриха, команданта прешбурґского корпусу. Як запевняють компетентні круги, про заручини архикн. Франца Фридриха на разі нема бесіди і що до вибору его будучої жінки до тепер не постановлено ще нічого.

Галицький сойм.

На вчорашнім засіданню крім внесення правительства до нової організації реальних шкіл, ухвалено ще ті резолюції: 1) Взиває ся правительство, щоби розважило, о скільки можна би абітурієнтам реальних шкіл улегчити перехід до висших не технічних шкіл на підставі відповідних доповнюючих іспитів. 2) Взиває ся раду шкільну краєву, щоби розважила, чи в п'ятій класі реальної школи не дало би ся підвишити години релігії без збільшення загального числа годин. 3) Взиває ся шкільну раду краєву, щоби старала ся устроїти курс практичного образования для кандидатів на учителів реальних шкіл.

Відтак прийнято до відомості справоздане зі стану низших шкіл реальних; справоздане з будови залізниць льокальних, на яку край має обняти на себе загальну суму 133.000 зр. в акциях першенства. Вкінці полагоджено ще кілька справ що до шпиталів і дворів та справ гірничих.

По відчитанню внесень та інтерпеляцій маршалок замкнув засідане о год. 3., назначаючи слідуєче на нині о год. 10. рано.

Дев'ятьнацятье засідане з 21. марця відкрив маршалок о годині 10½. Участь послів мала. Галерії майже пусті. По відчитанню кількох опізнених петицій відповів член кр. виділу Верещинський на кілька інтерпеляцій мазурских послів. Справу управильнення винагород за уділюване науки релігії в публичних народних школах відослано до шкільної комісії. Управильнене винагород має наступити з 1900 роком. Справу субвенціонованя торговельної школи у Львові переказано бюджетовій комісії. Справу субвенції на будову шпиталю в Судовій Вишні переказано кр. виділові до розслідування. Села Комарів з Горodelьцем відлучено законом від Комарової Волиці. Пос. Чеч мотивовав своє внесенне в справі зарази на свині. Він домагає

Кухта. Той вельможний не є жаден вельможний, а простий розбишак і злодій!

Ліва. Ісусе Христе!... Що ви, пане Кухта, чи припадком трохи не...

Кухта. Сет, не гомоніть, я не жартую. За ним гонять 200 панів-шляхти з Польщі. Пан Зборовський, воевода, хоче его перший дістати у руки — решта в дорозі з Німбурґа. Для мене уже дещо там перепало і ви не вийдете з порожніми руками, як видасьте опришка воеводі, пану Зборовському. Він чекає з десятима людьми на подвір'ю (відчиняє двері, Ліва задержує).

СЦЕНА VIII.

Ті самі, Зборовський.

Зборовський (входячи). Є тут?

Кухта. Як я казав: тут на нічлігу...

Ліва. Я не знаю, що ви хочете в моїй хаті, на моїм обістю? Що має робити військо на моїм подвір'ю?

Зборовський. Шукаємо за шибениками, що тут скрили ся. Один видає ся за пана а двоє за его слуг.

Кухта. Так, так... а той хлопчик то не жаден хлопчик, а викраджена княжна.

Ліва. Що я чую, то не хлопець, а княжна?

Зборовський. Опришки напали ватагою на Острожський замок; часть утікла зі скарбами в степи, а ті пірвали велику княжну, щоб вимусити на родині високий окуп.

Кухта. А слугів поубивали, навіть дітей і жінок не помилювали: з мурів тручали та в воді топили...

Ліва. То все ще жоже брехня, що вам на-торочили...

Зборовський. У мене є засуд сойму, потверджений Его Величеством Королем польским. Коли будете ставити перепони, то спадуть на вас тяжкі наслідки королівського гніву.

Ліва. На мене? Оть нещасте! Я ческий горожанин, польський краль не має права на ческій землі.

Зборовський (дає ему мошонку). Той малий дарунок від родини на завдаток. Покажіть лишень, де він спить, то ми вже розставимо свої сіти.

Ліва. От нещасте, тай годі! Він спить на горі, сходи йдуть з оттих сівок...

Кухта. Тш... тш! щось рухає ся на горі, тихо!

Ліва (тихо). Рипнули двері... то від стрипку, я їх знаю. Ходім, ходім скорше! (виходять до другої кімнати).

СЦЕНА IX.

Сангушко, опісля Людміля.

Сангушко (сходить поволи зі свічкою в руках, в футрі на опашки). Тут ще сплять? Мені причув ся якийсь гамір?...

Людміля (будить ся). Ах, то вельможний пан? Встали так раненько?

Сангушко. Добрийдень вам, господине! (весело). Не можу спати, тягне мене до вашої Праги.

Людміля. Наша злата Прага, гей, гей, гарне се місто! Ласкавому панови води мити ся? (наливає води).

Сангушко. Не турбуйте ся, я обслужу себе сам, а ви постарайте ся о добрий сніданок.

Людміля. Служу ласкавому панови.

Сангушко. Побудіть моїх слуг. А де ваш муж, щоби я з ним розрахував ся?

Людміля. Чоловік? (гляди́ть на лаві). О, він вже встав і кудись потиняв ся! Так рано, щоби то було?

Ліва (через двері). Людміля, вижди-но на хвилинку сюди до мене! (Людміля відходить).

СЦЕНА X.

Сангушко, потім Зборовський і гості весільні.

Сангушко (закачує рукави до митя, в тім падають стріли з другої кімнати; Сангушко скрикнув, хоче втікати на стрипок, але наставлені поспіпаки хотять его зловити і здирають футро; гості будять ся в переляку). Га, зрада! Ратуйте люди! (хоче утікати на другу сторону у світлицю, але в дверех здирають з него сорочку і він утікає на пів нагий середущими дверми. Через сцену перебігають поспіпаки Зборовского, кличучи). Тримай, бий, бий, тримай!

Зборовський. Держи, бий, бий опришка! Но-но, облава пішла добре!

Непомук. Що се має значити?

Матис. Що тут таке стало ся?

Зборовський. Ідть на подвір'є, там побачите цікавий кінець ще цікавішої історії. (гості вибігають).

(Далі буде.)

ся, щоби правительство видало закон о винагороді на підставі § 14. Як звісно, правитель-ство внесло в державній раді проєкт закону, котрим за знищену штуку рогатої чи нерогатої худоби скарб був би обов'язаний давати винагороду 95% вартості. Закон сей не був ухвалений в раді державній по причині обструкції. Пос. Чеч визнає проте правительство до видання такого закону, бо господарі понесуть великі втрати. Вивіз свиний до Прус устав майже зовсім по причині зарази свинської. 3½ мільона свиний годую Австрія, з тих припадає на Галичину 956.000, а в минулому році упало свиний в Галичині вартості 1½ мільона зр. Внесене пос. Чеча відослано до комісії кр. господарства. Слідували відтак дрібніші справи, дотикаючі поборів мит по дорогах, мостового і побирання вищих громадських додатків. Справа часткової реформи ординації виборчої і статута краєвого упала знов з дневного порядку по недостатку потрібного комплекту послів (не було і 100, а потрібно присутності 114 послів). Закон о новій організації реальних шкіл ухвалено в третім читанні. Комісія кр. господарства ухвалила відтак у правительстві о прискіненні регуляції рік галицьких. Деякі петиції в справі регуляції гірських потоків відослано до кр. виділу для вироблення відповідних проєктів. При справі регуляції бистриці Брня забрав слово пос. Бойко. Він докоряє правительству, що коштовна регуляція сеї бистриці в горішнім бігу не охоронила надбережних жителів від шкід. Ухвала комісії господарства краєвого не має ніякого значіння. Реамбуляція пропонується нічого не допоможе. Слідували ще деякі справи санітарні і тим вичерпано дневний порядок. Слідуюче засідане відбуде ся в середу о 10. годині рано.

НОВИНКИ.

— **Комісія бюджетова** ухвалила окрім поданих вже в попередніх числах «Руслана» підмог 500 зр. для Інститута дівочого СС. Василянук у Львові, 800 зр. для школи СС. Василянук в Яворові, 3000 зр. на місяць, з котрих більшу частку побирають гр.-кат. дієцезії.

— **Дирекція товариства взаїмних обезпечень «Дністер»** іменувала урядниками тогож товариства дотеперішних практикантів і слухачів прав: Осипа Кузьмича і Олександра Сероїчковского, як також практикантів Осипа Сахрина і Ілька Пака.

— **Вечер вокально-музикальний** устроює «Станиславський Боян» під покровительством Вищокопресвященного митрополита-номіната галицького і єпископа станиславського Юліяна рицаря Сас Куїловського в понеділок дня 27-го марта 1899 р. в сали театру ім. Монюшка в Станиславові, на дохід віднови церкви катедральної. Програма: 1. І. Гайдн: «Вийду Ты на Кресті» мішаний хор Бояна; 2. А. Рубінштайн: «Тарантєля» Ор. 6 фортеп'яно; 3. Н. Лисенко: «Хилили ся густі лози», мужеский хор з акомп. фортеп'яно; 4. Ю. Федькович: «Сонні мари», декламация з ілюстрацією квінтету смичкового укладу Д. Січинського і Р. Зарицького; 5. В. Матюк: «Вязанка пісень весільних із скарбниці народних пісень», мішаний хор з акомп. фортеп'яно; 6. Г. В. Ернст: «Елегія» Ор. 10, сольо-скрипка з акомп. форт. II. 7. Н. Лисенко: «Ой пущу я кониченка», мужеский хор з акомп. фортеп'яно; 8. В. Матюк: «Вийди, ах вийди мила голубко», сольо-дует на сопран і тенор з акомп. фортеп'яно; 9. І. Воробкевич: «Сині очі», сольо-квартет мужеский; 10. Н. Вахнянин: «Ой ішли наші славні запорожці», мішаний хор; 11. а) Фр. Шуберт: «Moment musical» Ор. 94. квартет, б) В. Моцарт: Квінтет смичковий, Ор. 108; 12. Н. Кумановський: «Помалу чумаче грай», мішаний хор. — Початок точно о годині 8. вечером. Ціни місць: Льюжа І і Х. по 5 зр., прочі по 4 зр., фотель партерний або бальконовий І зр. 50 кр., крісло перворядне І зр. 20 кр., другорядне І зр., треторядне 80 кр., партер 40 кр., галерія 20 кр. Ласкаві наддатки просить ся надсилати під адресою: п. Ром. Зарицького, голови «Станиславського Бояна».

— **Вечерниці** в пам'ять 38-их роковин смерті Тараса Шевченка устроює товариство читальня «Просвіти» в Борщеві в неділю 26-го марта о год. 6-ій вечером в своїх комнатах. В програму входять сьпіви, декламация і образ з живих осіб.

— **Надзвичайні загальні збори** «Руского Інститута для дівчат в Черемішли» відбудуть ся дня 28-го марта в комнатах товариства о год. 3-ій пополудни. На порядку деннім: внесенє виділу Товариства на розширенє (розбудову) інститута і зятягненє в тій цілі гіпотечної позички довготи сорок тисяч зр.

— **Тільки по руски.** Такий поклик роздав ся був недавно по нашім краю і як давнішими часами, так і тепер на соборчиках ухвалило духовенство солідарно писати до всіх властей тільки по руски. Однак від ухвали до виконання ще дуже далеко, як показує отсей факт. До краєвого сойму вніс між иньшими петицію від Gminy Hołowecko górne powiatu Staremiasto o jednogazową zapomogę na dokończenie Domu Bożego Ks. Dymitr Mirczak, przewodniczący komitetu, підписавши там ще чотирох парафіян знаком св. хреста. Цікава річ, що на тій петиції побіч підпису ks. Marczaка видніє руска «Печать громади Головецька».

— **Підвишенє видатків на військо** З Відня доносять, що підвишенє видатків на спільну армію вносить в бюджеті на 1900 р. 23 мільонів. Се значне побільшенє тягарів на армію повстало в наслідок наміреного підвишеня офіційних плат і презенційного стану о 2.500 людей. Надзвичайні видатки на удержанє вносять 6.550.000 зр., а доповняючий кредит на маринарку обчислено на 2.600.000 зр.

— **В школі реальній у Львові** всі ученики VI. класи явили ся в понеділок на науку. Студентови, задля котрого прийшло до стрейку, поручила дирекція не приходити до школи так довго, поки краєва рада шкільна не видасть рішення.

— **Ще в справі віча техніків.** Сенат львівської політехніки ухвалив в понеділок за резолюції ухвалені минулого тижня на вічу техніків, де домагано ся уступлення ректора і загрожено стрейком, презесови «Bratniej pomocy» студ. Халецькому в присутності всіх членів сенату нагану і загрозив єму за найменше переступленє приписів виключенєм з політехніки, а секретареві сего товариства Старжинському ухвалив саму лише нагану.

— **Сніги і бурі.** Обильний сніг падав не лише в Галичині але й в північній і західній Німеччині. Падав там також град. Велика сніжна заметіль лютила ся в Триєсті і взагалі на північних берегах Адриїського моря. — В многих містах північної Америки бурі починили великі шкоди, причім згинувло 18 осіб.

— **Галицька каса щаднича.** Міністерство внутрішніх справ затвердило новий статут галицької щадничої, змінений по мысли звістних ухвал сойму на загальних зборах членів товариства сеї каси дня 7. марта.

— **О звістнім дефравданті Чеславі Кешковскім** доносить Deutsche Volksblatt зложбу вість, що він веде тепер безжурне життя в Румунії, де п. Щепановський, Вольський і Одживольський іменували єго директором своїх нафтових копалень.

— **Жертвою заводу** упав в суботу 18-го с. м. в Станиславові старший пересувач вагонів Палик. Вечером о 7-ій годині з пугаги дістав ся під вагон і погіб на місці. Прикликаний лікар др. Конкольняк ствердив лише смерть. Палик числив 25 літ і полишив жінку та двоє дітей.

— **Огонь.** В Яворові на малім передмісті згоріло вночі 15-го с. м. 7 господарств, а 20 будиноків і 3 корови. Шкода вносить понад 5.000 зр., причім всі погорільці були обезпечені. Від кількох літ майже що місяця вибухає огонь на тім передмісті.

— **Злодійська штучка.** Звістний у Львові професор сьпіву Висоцький одержав на днях такий лист: «Kochany Profesorze Wysocki! Dawna twoja uczennica Irena prosi Cię, Profusorku, abyś na ręce jej kuzynki Loli pożyczył jej na kilka dni 15 zł. Irena Bokus.» Не могучи так симпатичній артистці львівського театру відмовити, дав п. Висоцький з найбільшою приязністю на руки милої «Loli», котра доручила єму лист, жадану квоту, але хіба на те, щоби довідати ся, що упав жертвою злодійської штучки. Річ очевидна, панна Богує ніякого листу не писала, а мнима «Lola» була звичайною злодійкою.

— **Небезпечність тульонських пороховень.** Страшна катастрофа в одній порохівні під Тульоном у Франції ще доволі не розсліджена, а вже ненаситні злочинники силкують ся висадити другу порохівню у воздух. Доносять іменю з Тульону, що перед кількома днями до жовніра, стоячого під одним з тамошних порохових магазинів, упав вистріл з віддаленя яких 400 метрів. Куля продірала єму плащ. Жовнір вистрілював також, але в темноті не трафив нікого. Винновника замаху не зловлено.

— **Смерть в огні.** Кільканайцятьлітній парубок Антін Вальтер, ратуючи на днях горючий дім свого службодавця в Жовкві, згорів живцем, засипаний згарищем. — В Іцкові, пов. підгаєцького, в загороді Михайла Салового один з синків господаря підпалив соломі на припічку, на котрім спали два єго братя, один 15-літній, а другий 9-літній. Закам прибула поміч, оба хлопці згоріли на вуголь.

— **Пожар готелю.** О страшнім пожарі готелю, котрий як звістно, знищив один з найбільших готелів в Нью-Йорку «Windsor», надходять отсі близші вісті. Огонь повстав на другім поверсі (гмах був 7-поверховий) власне в хвили,

коли у всіх вікнах було повно людей, що приглядали ся перетягаючій улицею процесії. За кілька минут цілий гмах станув в полуміні. Перед готелем в одній хвили зібрала ся маса людей, так що поліція з трудом лише встигла здобути вільне місце для пожарної сторожі. Коли прибула сторожа і оперла першу драбину ратункову о мур, вискочила одна жінчина з першого поверха; піднесено єї омлілу і страшно покалічену. За єї приміром зачали вискакувати жінчини з иньших поверхів, декотрі з пятого і шестого. Одну даму заскочив огонь в часі купелі; перелякана овинула ся в простирало і вискочила на улицю. Всі згинули на місці. Один мушчина посредством ливни виратував себе і цілу свою родину. В полумінях згинувло понад 5 осіб. Кількадесят людей є ранених і попарених. Межи уратованими находять ся: брат президента Сполучених Держав, Мек-Кінлія, єго жінка і діти. В залізній касі готелю находили ся також гроші Мек-Кінлія. Шкода вносить понад мільон доларів (півтретя мільона зр.) Здогадують ся, що готель підпалили рівночасно в кількох місцях злодії, щоби серед загального замішання обловити ся. Готель згорів до чиста, бо був се будинок уладжений вправді з комфортом, але притім старий і представляв багато пального матеріалу.

— **Обкраденє церкви.** Вночі на 16. с. м. вломили ся злодії до церкви в Луковім коло Лівька розбили скарбону, в котрій було 50 зр. і забрали ті гроші, не ткнувши більше нічого. В розбитій скарбоні найдено службову книжку на імя Матія Поцехи з Подлови тухівської.

— **Напад рекрутів.** З Дрогобича доносять, що дня 6. с. м. рекрути з села Горукца, вертаючи від бранки задержали ся в Солоньску. Там напали на них рекрути з Летнів і так їх побили що ті поки-що неспособні до ніякої праці. Відтак розохочені летнянські парубки нападали на кождо переїзджаючу фіру, били коні і людей, вивертаючи вози до ровів. З тяжким трудом удало ся людям в Солоньску оборонити переїзджаючих і вигнати диких нападників з села.

— **Хотів а не міг.** Один Англієць, пересичений розкошами сего життя, коли вже єго нічо не бавило, бо й сьвіт цілий звівся і маєток на тих подорожах або в салонах гри стратив, постановив відобрати собі життя. Бояв ся однак, щоби сеї або той спосіб самоубийства не завів, длятого ужив нараз чотири способи, а іменю постановив рівночасно стрюїти ся, застрілити, повісити і утопити ся. В тій цілі вибрав ліхтарню, що стояла над рікою Тамізою. Зажив отже спору дозу отруї і повісивши ся на ліхтарні, стрілив собі в чоло. Був певний, що як би отруя показала ся злою, як би куля не задала смертельної рани, а в кінці як би навіть шнур був за слабий і урвав ся, тоді упаде до Тамизи і мусить утонути. Що ж дів ся? Ото Англієць рівночасно вишаючи ся і стріляючи до себе, зле вимірив. Куля замість продіравити голову пересиченому житєм, перервала шнур, на котрім вішав ся, і безнадійний упав до Тамизи. Случай хтів, що саме в тій хвили переходив тамтуди рибак, котрий витягнув тонучого з води. Не обійшло ся при сій пригоді очевидно без того, що Англієць напив ся не дуже чистої води, в наслідок чого дістав вомітів, котрі усунули з него отрую. — Здає ся що по таких досвідах Англієць мусів погодити ся з житєм.

— **Дрібні вісті.** Бурмістром Тисьмениці вибрано п. Волощука на місце нотаря Шелевського, котрий переніс ся на днях до Грималова. — З Бродів утік тамошний мірник Хуне Кастнер, укравши 6000 зр., а то готівкою 1000 зр. і в квітах скарбових 5000 зр. — В Лондоні увязнила поліція агента гандлевого Якова Дістлера, котрий наробивши у Львові довгів і обманьств на кількадесят тисяч, утік і з'явив ся аж на лондонським бруку. Австрійські власти вже перемовляють з англійськими о видачу Дістлера. — О посольський мандат з Коломиї по п. Щепановскім наміряє старати ся Генрик Вельвейський. — В Станиславові дня 18-го с. м. повстала межи робітниками фабрики дрiждів Лібермана бійка, в котрій робітник Галістрат Пліський побив так сильно друком Петра Решітніка, що той по кількох годинах помер. — В Кракові під рогачкою на Зьвіринці убили два мурарі і один лякерник 25-літнього челядника токарського Рудольфа Віртнера, жонатого, вітця 2 дітей. Винновників арештовано.

— **Померли:** О. Петро Зухасевич, парох в Жеребках деканата скалатського, дня 16-го с. м. по тяжкій слабості на тиф пиятистий, в 73-ім році життя а 48-ім сьвященства; — Теофіл Заборський, слухач прав, дня 19-го по довгій грудній недужі в 25-ім році життя, в головнім шпиталю у Львові.

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
приходить	о годині		відходить	о годині	
	6:45	з Іцкан (Галацу, Ясс), Сучави	6:00		до Підволочиск, Бродів з голови. двірця
	7:40	" Янова	6:05		" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу)
	7:50	" Тернополя і Бродів на дворець Підзамче,	6:15		" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча
	7:55	" Сокаля і Рави рускої	8:35		" Кракова (Відня, Берліна)
	8:05	" Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8:45	" Янова
	8:15	" Тернополя і Бродів на дворець головний,		8:50	" Кракова (Відня, Варшави)
	9:05	" Кракова (Відня, Варшави, Пешту)		9:15	" Скольного, Калуша, Борислава, Хирова
	10:35	" Іцкан, Сучави		9:35	" Підволочиск, Бродів з дв. головного
	10:45	" Ярослава, Любачева		9:53	" з дв. Підзамче
1:30	1:01	" Янова		9:55	" Белзця, Рави рускої, Сокаля
	1:40	" Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)		10:55	" Іцкан, Сопова, Бергомету, Сучави
1:50		" Скольного, Стрия, Калуша, Хирова	1:55		" Підволочиск, Кієва з дв. головного
2:15		" Іцкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави	2:08		" з дв. Підзамче
2:30		" Підволочиск (Кієва, Одесси) на дв. Підз.	2:40		" Іцкан (Ясс, Букарешту)
	5:00	" " Козови, Бродів на дв. Підз.	2:50		" Кракова (Відня, Вороцлава, Берліна),
	5:25	" " " " на дв. гол.			" Любачова чер. Ярослав, Ясла чер. Ря-
	5:40	" Іцкан, Сучави		3:00	" шів, Хабівки чер. Рянів або Тарнів.
	5:55	" Сокаля, Белзця і Любачева	4:55		" Стрия, Скольного тільки від 1/2 до 3/4
					" Ярослава, Самбора через Перемишль
Ніч			Ніч		
	3:04	з Підволочиск, Козови, Грималова на Підз.	4:10		до Кракова (Відня, Берліна, М. Ляборч)
	3:30	" " " " на дв. головний	5:20		" Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
5:10		" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:30		" Іцкан, Радівців, Кімполонга Сучави
	6:10	" Кракова (Відня) Самбора на Перемишль	6:40		" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
8:45		" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:55		" Тернополя з двірця головного
	9:10	" Кракова, Ясла, (Пешту) на Перемишль	7:00		" Лавочного (Мункача, Пешту)
9:39		" Підволочиск, Бродів на двор. Підзамче	7:10		" Сокаля, Рави рускої
9:45		" Іцкан. (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)	7:15		" Тернополя з двірця Підзамче
9:55		" Підволочиск, Бродів на дв. головний	7:44		" Янова
	10:30	" Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава	10:05		" Іцкан (Ясс, Галацу) Сучави
	12:15	" Стрия, Калуша, Борислава.	11:00		" Кракова (Відня, Варшави, Берліна)
			11:27		" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамче

ЗАМІТКА: Пору нічна числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.
Час середно-європейскій ріжнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. вел. держ. (Львів, ул. Третього мая, готель Імперяль) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого род і розклада їзди.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

переніс

КОНТОРУ ВИМІНИ

Відділ депозитовий

котрих бюра містили ся до тепер в мезанині власного будинку до льокалю фронтowego в партері.

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переходу панери вартістні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в. річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важкі документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійш заридження. Принеси дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

ТОВАРИСТВО

для розвою рускої штуки

стоваришене зареєстроване з ограниченою порукою у Львові, ул. Підвале ч. 7

виконує всякі праці з обсягу артистичного малярства, різбарства і золотарства після композицій своїх членів, а іменно: образи релігійні до иконостасів, олтарів, хоругов, на тетраподи, плащениці і пр. і такі-ж образи до комнат; образи світські: історичні, портрети з натури і фотографій, краєвиди, побутові і т. д.; з дерева: кивоти, иконостаси, олтарі, образи і крести процесійні, сповідальниці і пр. і всякі праці золотарські; рівнож украшує внутра церков, виготовляє пляни церков, каплиць і пр. і удержує на складі фотографічні репродукції образів руских артистів.

Товариство ручить за стильове, старанне і совістне виконане.

Цілю Товариства є: піднести нашу штуку і витворити руску школу шток красних. Поручаючи проте се чисто руске Товариство патріотичній опіці нашої П. Т. Публики духовної і світської, надіємо ся, що зволить Ова причинити ся до осягнення сеї ціли численними замовленнями, котрі приймає

— виключно лиш Дирекция Товариства. —

З глибоким поважанєм

Дирекция.

Товариство не послугує ся агентами.

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицкого еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедия в 3 актах з сільского життя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 45 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів. У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Хорі на легкі, горло, гортанку і астму!

Хто раз на завсїгди бажає позбутися слабости легких. або горла, хотайби найуірнійшої, або астми, навіть дуже заданеної і на позір невилічимої, сей нехай не гербату для хронічно хорих на легки і горло A. Wolffsky-oro. Тисячні подяки дають гваранцію великої уздоровляючої сили тої гербати. Пакет на два дни 75 кр. Брошура (описане ужитя) задармо. Правда лише у

A. Wolffsky-oro, Berlin, Nr. 37.

Учитель

орган руского Тов. педагогічного двотижневник педагогічно-науковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірменська ч. 2. Передплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.

Дмитро Затурский

порукає свою

робітню обуви мужескої, жіночої і для дітий

у Львові, улица Коперника ч. 5.

Виріб тдевалій. і елегантний Ціни умірені. Замовлення з провінції залагоджує відвотною поштою.

140

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ Емілії Соколовскої

у Львові, Ринок ч. 29., 1. п. приймає ласкаві замовлення і виконує їх густовно і по приступних цінах.

НАУКУ КРОЮ уділяє в осібних годинах Замісцеві панночки приймає на помешкане

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Світло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. послілка почт. в ціні по: зр. 9:20, 10:20, 10:70, 11:20, а спеціальність по 12:20 франко ВІНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3:70, 4:10, 4:90 франко. — Інньші товари по умірених цінах. 78—?

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сіднійше узгляднюване артистичного викінчення навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Ціна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.

Видавець: М. Заячківський, Львів, улица Зибликевича, число 34.